

DE TIJD KAN ONS GESTOLEN WORDEN

Dit loopt niet goed af: het landschap is genivelleerd en het is kouder dan een week terug, zet me even in het zonlicht als je wilt. Iedereen schiet te hulp, iedereen schiet tekort, iedereen staart zich blind op wat verdween. De buitenwereld is nog nat en klein en zacht genoeg,

onze dromen zijn waarachtig. Iemand gooit de eerste steen, iemand vreest het ergste. Begrijp me niet verkeerd, je bent nog niet gevonden, alles is zoals het was, je schrijft nog geen geschiedenis, je staat nog altijd buitenspel, je kunt nog elk moment naar binnen wandelen. En toch,

de tijding is al onderweg, mannen trekken je voorzichtig uit het water, het bloed van je gezicht geveegd – niet meer dan wat anonieme regels. Hoe onrustig ook, we blijven je verwachten, het kon nog alle kanten op, maar dezelfde ben ik niet, en jou al evenmin. En daar was het verdriet.

Alfred Schaffer

*Uit: Schuim (uit de afdeling Machinale Tijden)
Uitgeverij De Bezige Bij, Amsterdam (2006)*

“de buitenwereld is nog nat en klein en zacht genoeg”